

Передплата
на «РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
за пів рік . . . 20 кор.
за рік . . . 40 кор.
за пів року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.
За границю:
пів рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за рік . . . 8 рублів
або 18 франків
Подвижне число по 10 сот.

РУСЛАН

»Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш мелоста і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дзямбровського (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередче застережене. — Рекламації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Московське чиновництво гнобить дальше.

(+) Через три тижні має зібрати ся державна дума, що має дати почин до нового ладу в Росії. Тимчасом Дурново і все єго чиновництво не опускає рук, а навпаки добуває всіх сил, щоби згнобити всяке змагане вольнодумне, так що теперішні відносини в Росії стали ще поганійші і страшнійші як за Плеваго. Одначе суспільність в Росії вже на стільки очуняла, що проти сего гноблення бере ся всякими можливими способами. Передовсім все вольнодумне дневникарство почало остру боротьбу проти системи Дурнова. Навіть уміркований дневник Ковальського «Страна» і «Съверная Звезда» Струвого вказують на те, що ані заповіджене скликане державної думи, ані переводжені до неї вибори, ані перестрій державної ради (висшої палати) не розвіяли сего недовіря, з яким відносять ся вольнодумні живла в Росії до правительства.

Се недовіре викликане реакцією, яка проявляє ся на всіх точках в Росії. Від оповіщення конституційного маніфесту (30. жовтня 1905) на введено доси в Росії ані одніської обіцяної реформи. Заповіджена свобода печати показала ся оманною, бо протягом 5 тижнів застановлено 78 дневників а увязнено 58 редакторів. Видані недавно розпорядки про печать ще гірше пригнобили дневникарство як за Плеваго. Найновіший указ

про бюджетове право державної думи обмежує признане думі маніфестом з 30. жовтня 1905 р. право контролі про видаток державного гроша.

Дневник «Русь» обчислив, що воєнний стан заведено в 62 округах, надзвичайну охорону в 23 районах а заострену охорону в 18 уїздах. В останніх днях при всяких збіговисках убито 1203 осіб а ранено 1624. Також увязнено чимало людей, а в самім Петербурзі 2000 людей попало в тюрму. «Русское Слово» обчисляє число в найновіших часах увязнених на 70.000.

Найкрасше знаменує теперішню самоволню в Росії ся обставина, що військовість захопила в свої руки все судівництво і не зважає на ніякі розпорядки судових властей. Навіть високих судових чиновників усувають прямо військові губернатори, скоро лише посьміють військовости нагадати законн. Мало що не всі дневники, особливож «Русь», «Рѣчь», «Страна» і «Быржевыя Вѣдомости» вступають рішучо проти щораз більших надуживань військових властей, одначе міністер судівництва Акимов, котрий повинен би пильнувати незалежности судівництва, терпить ті салдатські надужитя. Тим способом військовість в Росії допускає ся страшного тероризму. «Русь» оповідає про громадні убийства, яких допускають ся офіцери в своїх полках. Генерали Ренненкампф, Меллер-Закамельський і Орлов заповідвають нечувані огидні надужитя.

В Чіти засуджено на смерть трех

редакторів за статі вимірені проти правительства. В Голютвіново і Люберцах коло Москви устроїли салдати справдешню різню. Відділ Семенова — гвардійського полку під проводом полковника Рімана зловив 152 зовсім невинних людей і розстрілив їх, хоч за ними вставляв ся місцевий св'ященник і тамошний поліцейський. Навіть «Новое Время» затривожило ся сею кривавою подією і звало правительство рішучими словами до зміни такої шкідної політики. Архиепископ Риги, Агажангел, задля таких громадних жертв невинно повішених звертав ся до генерал-губернатора Саллагуба, щоби не допускав до таких подій і дозволив духовенству вступати ся за невинні жертви. Волося дубом стає на вість про катоване над революционеркою Спиридиноюю в тюрмі в Тамбові і знущаня над нею полковника жандармів Абрамова, котрого за те местники убили.

Уступлене міністрів Кушлера, Тімірязева і помічника міністра внут. справ кн. Урусова з кабінету гр. Віттого ще збільшило недовіре до правительства, бо тамті члени як раз домагали ся виконаня приречень маніфесту з 30. жовтня. Через те збільшив ся вельми необмежений вплив на вибори міністра Дурново, він видає всякі тайні розпорядки або велить вязнити найвизначнійших кандидатів поступових сторонництв. Тюрми по містах переповнені, воєнні суди видають вирок майже виключно на політичних провинників, щоби лише залякати всіх

О П И Р.

(Ческе оповіданє Яна Неруди подає Ол. Барвінський.)

Пароплав завіз нас з Царгороду на береги острова Прінкіпе; ми вийшли на берег. Товариство не було численне. Одна польська семья, батько, мати і донька із судженим і ми два. Щоби не забути, згадаю, що на деревлянім мості над Золотим Рогом прилучив ся до нас якийсь Грек, молодий ще чоловік. Може бути, що се був живописець, так бодай можна було догадувати ся з теки, яку мав під пахою. Довгі, чорні кучері висали на єго рамена, лице було бліде, очі темні, глибоко запалі. Він зацікавив мене в першій хвилі, єго ввічливість і знанє відносин заманювали нас до него. Одначе він говорив за багато і я обминав єго. Тим милійшою була ся польська семья. Батько і мати, звичайні зовсім люди, суджений статний молодець

з ввічливим, світовим обходом. Они і хали до Прінкіпе і хотіли там задля недужої доньки провести літо. Гарна бліда дівчина опирала ся на рамя судженого, хвилями радо спочивала, а часто сухий кашель переривав єї шепіт.

Скоро лише закашляла, задержував ся єї провідник на хвилю. Він споглядав милосерно на неї а она гляділа на него начеб бажала промовити: »Се нічого — я щаслива!« Они вірили в здоров'є і щастє. На порученє Грека, котрий з нами розпрощав ся зараз біля пристани, наняла семья житло в готелю на узгір'ю. Властитель готелю був Француз, а єго готель був вельми вигідно і гарно уладжений.

Ми разом снідали а скоро лише полуднева спека троха переняла ся, пішли ми на узгір'є в гайок піній, щоби налюбувати ся гарним видом.

Ледво нашли ми вигідне місце і усіли, зараз з'явив ся коло нас Грек. Він поздоровив нас, розглянув ся дооко-

ла і сів собі недалечко від нас. Відтак відчинив свою теку і рисував. »Я думаю, він навмисне сідає так близько коло скелі, щоби ми не заглядали до єго рисунку«, замітив я.

»Ми не потребуємо заглядати«, відповів суджений, »ми й так доволі гарного бачимо перед собою«. По хвилі додав: »Здає ся, що він нас врисовує яко штафажу — нехай, як се єму приємно!«

Справді було там що бачити. Нема гарнійшого і щасливішого місця на св'іті як се Прінкіпе! Політична мучениця Ірина, сучасниця Кароля Великого, проживала тут один місяць »на заслання«. Колиб я міг тут хоч оден місяць прожити, то все инше жите мов було би щасливе споминами про сей побут. Воздух був чистий як діамант, такий м'який, приманливий, що ціла душа колисала ся в ній в далині. Правобіч стрімили бурі гори азійські, лівобіч лицав ся синявий стрімкий берег європейський.

поступовців а додати відваги реакційникам. Навіть реакційний кн. Мещерський дорікає остро правительству за такі поступки.

Нічого отже дивного, що тепер в Росії всі поступові живля вельми ворожо настроєні проти міністерства Віттого-Дурново, котре втратило в державі всяке поважанє. Число противників Віттого в Росії збільшило ся ще з того часу, коли московський політик Гучков в «Новості Дня» подав вість, що Вітте сам довів в Царскім Селі до повалення поступового начерку про загальне право виборче.

От задля того всі поступові живля не лише відказують пособлюваня міністерству Віттого, але навіть голосно домагають ся єго уступленя. Се загальне недовіре до правительства проявило ся вельми виразно у висліді виборів (о стільки они доси відомі) до державної думи, у переважній часті неприхильнім для правительства. Навіть консервативні селяни голосували при виборах проти правительства. Нічого дивного, що супроти такого загального опору кружляли голосні вісти про уступленє ґр. Віттого і Дурнова. Одначе нема надії, щоби перед відкритєм думи державної послідувала зміна міністерства. Імовірно допервахід обряд в державній думі може спричинити зміну кабінету а з тим також і до певної міри зміну системи.

Панамериканізм.

Розшматкована на держави і національності Европа з заздросністю і тревогою глядить на велику Америку, могучу єдністю своєї панамериканської ідеї. Бо, коли в Европі ставлять чимраз більші перешкоди торгівлі і підприємствам на більшу скалю, розмежують ся на малих територіях охоронними цлами, а взаємною конкуренцією в мілітарних оруженях обтяжують себе чимраз більше і убожують, то Америка не знає ні мілітаризму, ні цілів і великим кроком поступає до розцьвіту, до переваги над усіма частями світа.

Близька Халькіда, одна з девяти островів княжого архипелагу, піднімала ся з своїми циприсовими гаєм в гору неначе понурій сон, окружена великим пристановищем для божевільних.

Води моря Мармора лише лагідно ворухили ся і відсвічували ся ріжними красками неначе блискучий опаль. В даліні біліло ся море неначе молоко, відтак зарожевіло ся, поміж двома островами горіло неначе жовта помаранча, а під нами сияло зеленаво-синявим цвітом неначе прозорий сафір. Се одинока в своїм роді краса, нігде не видно було більшого корабля, плили лише берегом два малі судна, на котрих тріпотали англійські фляґи. Одно судно — се був пароплав так забільшики як сторожева будка, в другім сиділо дванайцять гребців, а коли сучасно піднимали в гору весла, видавали ся як в живе срібло вмочені. Дельфіни підскакували сьміло поміж ними понад поверхню водну широким луком.

Панамериканська ідея, сконструована єще 1834 р. президентом Монрое-м, містить ся в кличу: Америка для Американців. Се не має зовсім значіня, щоби американський континент замикати перед чужинцями, а тільки те, щоби жадна з держав иншого континенту не посмїла мішати ся в нутрішні американські справи. І хотяй сей принцип не був законно введений у міжнародні відносини американських републик, то всеж таки він мав силу звичаю у правнім пересьвідченю всіх Американців. В сей спосіб поважила ся пр. недавно мала Венецуеля задертись з могутною Францією сконфіскувавши ціле урядженє французского кабльового товариства і викинула єго зі своєї території. Все те уйшло їй безкарно, бо Франция муїлаб доходити свого права не з одною Венецуелею, а заразом з могутними Союзними Державами і з цілою Америкою.

Сей факт вплинув переконуючо навіть на полуднево-американські іспанські републики і на англійську Канаду, які відносились з деякими застереженнями до панамериканізму, побоюючись затрати своєї самостійности. І от на добі працюють делеґати всіх американських країв над тим, щоби панамериканську ідею обняти в систем і параграфи. Комітет державних делеґатів зїхав ся в Вешинґтоні, постановив устроєнє панамериканского конгресу, який має відбутися в червни, або липни, а на кождий спосіб перед мировою конференцією в Газі, і уложив заразом програму праці сего конгресу. Програма містить слідуєчі точки:

Утворенє монетарної, поштової, телеграфічної і цлової унії. Що до вибору монети, чи Союзних Держав, чи иншої якої заатлянтійської републики, чи якої нової системи — порішить конгрес, однак одна і та сама монетарна система має панувати в цілій Америці. Оплати за листи і телеґрами буде така, як колиб ціла Америка була одною державою. Цло на товари, перевозені з одного американского краю до другого, може бути тільки адміністраційне, отже не більше коштів маніпуляції, а на товари инших частий світа буде оно протекційним, отже певно таке високе, що унеможли-

На голубім небозводі кружляли повагом вірли і міряли простір поміж двома світами. Ціла долина у наших стіп була вкрита цвітучими рожами, котрі наповняли воздух сильною вонею. З каварні над морем долїтали легко приглушені звуки музики скрізь чистий воздух.

Вражінє було могутне. Ми сиділи мовчки і всю свою бачність звернули на вид райского образу. Молода Полька лежала на мураві і склонила голову на грудь судженого. Біде кругле, лице зарум'яніло ся легко, а з синих очий виступили нараз слези. Суджений зрозумів се, схилив ся і поцілував єї слези. І мати заплакала — а мені також стало якось сумно.

«Тут мусить подужати дух і тіло», шепотїла дівчина. «Який се щасливий край!»

«Мій Боже — не маю ворогів, але колиб їх мав, то простив би їм тут!» сказав батько зворушеним голосом. І

вить їх довіз. Корабельні і основні тарифи будуть зрівнані. Оплати за постій в пристанях будуть малі для американських кораблів, а великі для всіх инших. Що більше, будучий панамериканський канал, який перетне північну і полудневу Америку, буде свобідний для ужитку американських кораблів за дуже малою оплатою, а кораблі инших частий світа будуть оплачувати дуже значну тарифу.

Вкінці всі спори межи американськими державами буде полагоджувати роземний трибунал, а колиб яка небудь заморска держава заатакувала яку небудь американську републику, то всі инші мусять поспішити їй з помочію, а по війні спільно заключити мир. Внутрішні війни межи державами, належачими до панамериканської унії будуть виключені раз на завсїгди. Тим самим і мілітаризм в Америці ограпичений буде до міліції і гімнастично-воєнних товариств, не відриваючи мільони рук від горожанської, продуктивної праці і не погощаючи байонських сум на удержанє генералїції і воєнних приладів.

Коли конгрес ухвалить те все, тоді Америка буде творити союз вільних держав і забезпечених перед наїздом заморських конкурентів.

Н О В И Н К И.

— Календар. В суботу: руско-кат.: Келестина, Іродіона; римо-кат.: Анзельма. — В неділю: руско-кат.: Евсїх.; рим кат.: Сот. і К.

— Репертуар руского театру у Львові. (В салі Яд Харузім — ул. Бернштайна).

Нині в п'ятницю: «Запорожець за Дунаєм» і «Вечерниці».

Завтра в суботу передпоследне представленє: «Чорноморці».

В неділю 22. цвітня последне представленє: «Безталанна» драма в 5 діях Карпенка-Карого. Виступ пні Заньковецкої і п. Садовского.

— Народні віча в справі виборчої реформи відбудуть ся дня 22. с. м.: в Старих Кутах (пов. Косів) о 2. год., в Довгополи (пов. Косів), в Залужу (пов. Рогатин) о 4. год., в Ягольниці старій (пов. Чортків) о 3. год. і в Хлопівці (пов. Гусятин).

— Тарасове сьвято в Янові коло Львова. Читальня «Просьвіти» в Янові устроює в неділю

знов усі замовкли; було тут невимовно мило! Кождий відчував цілий сьвіт щастя у своїм нутрі і ділив би се щастє з цілим сьвітом і кождий те саме відчував і тому не перебивав оден другому.

Ми й не замітили, як Грек по якїмсь часі підніс ся, зачинив свою теку і відійшов з легким привітом. Ми остали. Наостанку по кількох годинах, коли овид почав затиґати ся темною, фіолетовою краскою, котра на полудні так чарівно відбиває, взивала мати до повороту. Ми встали і пустили ся до готелю легким кроком, як се звичайно роблять безжурні діти і посїдали відтак на готелевій веранді.

Ледво ми усїли, почувли під верандою суперечку і лайку. Наш Грек спечечав ся там з властителем, а ми прислухуємо ся. Се тривало якусь хвилию.

«Якби я тут немав инших гостей...» бурмотїв властитель і пустив ся сходами до нас.

«Прошу вас», спитав суджений,

дня 22. с. м. о 7¹/₂ год. вечер в великій салі готелю залізничі концерт в честь Тараса Шевченка. В концерті виступлять Воп. Фільомена і Лев Лопатинські. п. Роман Шмідт, скрипкар, міщанський хор з Яворова і ин. Концерт — як нам доносять — заповідає ся величаво.

— **3 львівського „Сокола“.** Від початку сего року перевели інструктори львівського «Сокола» 9 курсів пожарництва по селах. В сім місяцях було 5 курсів, а іменно: дня 1. с. м. в Куровичах, перемишлянського повіта, в днях 7. і 8. с. м. в Глубічку, борцівського повіта, в Голгочах, підгаєцького пов., і в Конюшках, рогатинського пов., а дня 17. с. м. частина курсу пожарництва в Скваряві, золочівського повіта. На найближші неділі заповіджено курси в Залесцях, Книгиничах, Погорильцях і ин. Кошти подорожи пожарних інструкторів покриває «Дністер». Пожарних філій «Сокола» є по винішній день 271.

— **Запомози для інтернатів.** З призначених соймом 50.000 К на запомози для будови інтернатів признав краєвий виділ: муж. інтернатам ім. Пірамовича у Львові 15.000 К, в Кракові 11.000 К, ім. Горайского в Коросні 6.000 К, в Заліщиках 6.000 К, в Тарнові 2.000 К, в Тернополі 2.000 К, в Сокалі 1.000 К; жіночим інтернатам у Львові 2.000 К, СС. Васильянок в Перемишлі 2.000 К і СС. Феліціянок в Перемишлі 2.000 К.

— **Безмежний шовінізм.** В середу мала дружина руского театру відограти в міській театрі у Львові «Сусту». Дирекция міського театру оповістила се представлєнє в своїм репертуарі і ніхто не міг би був припустити, що найдуть ся шовіністи, котрі запротестували би проти гостини руских артистів в польській театрі. На жаль так стало ся. Театральна комісія з міської ради Львова заборонила дирекції міського театру відступати салю рускому театрові і представлєнє не було. Сумно, що навіть театральна комісія, в якій засідають професори університету і політехніки, як проф. Гризвцький, проф. Дайвіньский, посунула ся до такого національного шовінізму.

— **Непоправні.** По кождих великих святах часовиси нотують по кілька нещасливих пригод з мездірами. Ті донесєня є лєдві сотною частию тих нещастє, які лучають ся при стрілянню з мездірів, бо много таких випадків не доходить до публичної відомости. Мимо того нігде не покидають того звичаю, або бодай не старають ся уставляти мездірі в якім запарканєнім місци, де би не сьмів ніхто бути крім стріляючого „героя“. В великодну неділю лучив ся в Ролеві, дрогобицького повіта, ось який випадок, як єго представлє очевидець: В неділю пішов я до церкви,

зближивши ся до властитєля, »хто сей пан, як він зве ся?«

»А хто там знає, як він зве ся«, бурмотів господар і глянув люто в долину, »ми єго називаємо опиром«.

»Малара?«

»Сеж простє ремєсло! Він малює лише трупи! Коли в Царгороді або тут недалеко хто умре, то він зараз того самого дня має готовий образ мерця. Він малює наперед і ніколи не помиляє ся«.

Мати скрикнула тривожно — в єї раменах лежала дочка бліда як крейда — она зімліла. А суджений в тій хвилі побіг сходами в долину, схопив маляра одною рукою за груди, а другою за єго теку. Ми побігли скоро за ним. Обидва они бороли ся з собою на землі в піску.

Тека була відчинєна і на одній картині побачили ми олівцем нарисовану голову молодї, Польки, з зачинєними очима, а чоло увінчанє міртами.

а переходячи попри дзвіницю, пристанув коло місця, де стріляли з мездірів. Саме набивав мездір молодий, недавно подружений сєлянин. Коли скінчив, підсипав пороху і відступив ся, бо другий сєлянин, що грів тимчасом дріт на довгїм патику, вже наближав ся, щоб вистрілити. І дійсно вистрілив, але стало ся щось страшнє. Мездір розірвало на 5 куснїв; одєн з них вилупав велику борозну в церковнім мурі, а другий грянув сєлянина, що набивав мездір, так сильно в лице, що вирвав єму половину лица, а долїшня щока з зубами застряла в шві. Нещасний ані не войкнув; погіб на місци, полишаючи калюжу скипілої крови.

— **Пожари.** В Камінці струм. вибух минулої ночі великий пожар, так що луву було видно зі Львова. — В Тростянцї коло Бережан знищив вогонь 24 господарств, а між ними корчму. Пожар вибух в корчмі. — В Уланові коло Низька згоріло перед тижнєм 5 домів. — В Старих Бродях згоріло дня 18. с. м. 12 домів. — Величезний пожар вибух вчєра о 11. год. перед полуднєм в Снятині в жидівській дільниці з незвісної причини. Вогонь ширив ся зі скаженою скористію і в протягу 9 годин знищив 150 мешкальних домів і 180 господарських будинків. Ратунок був майже неможливий задля недостатку води і, розуміє ся, задля браку доброї огневої сторожи, котра в містї з 12.000 населєня складала ся з кількох... поліціянтів. Около 1500 осіб остало без даху. Шкода вносить поверх пів мільона корон і була лише в части обезпечєна.

— **3 Київє** доносять: Сими днями відбули ся в Київї числєнні ревїзїї у всіх комнатах, винаймлюваних приватно для поодиноких осіб і в заїздних домах, в котрих перебувають Жиди, що приїзджають на якийсь час до міста. Зревїдовано всі дома в Подільській дільниці і арештовано около 100 Жидів, з котрих значна часть буде відослана шупасом до місця замешканя. Вівночасно 600 жидівських різників, що мешкають в Київї десятки лїт на основі ремісничого свідочства, дістало вїзване, щоби виїхали з міста найпізнійше до дня 27. с. м. Різники постановили вислати телеграму з протєстом до міністрів гр. Вітте і Дурново.

— **Рїжні вїсти.** Доповняючий вибір соймового посла з курїї сїльских громад сяноцького повіта розписаний на день 20. червця с. р.

Намісництво надало стипєндию з наукового фонду, призначєну для молодїжи рускої народности у висотї 210 К річно, Матїєви Назаркевичєви, студєнтовї філософїї у львівськїм університєті а опорожнєну стипєндию з фундації ім. о. Петра Мединського в квотї річн. 310 К, призначєну для гімназїяльних учєників греко-лат. обряду, свояків фундатора, зглядно походячих з околиць, котрі колишє належали до чортківського округа, Ває. Кассяновї, учєникови VI. класи рускої гімназїї в Перемишлі.

— **Страшнє землетрясєнє.** Такої катастрофи, яка навістїла американське місто С. Францїско і околицю, істория не памятає. Перші телеграми доносили, що в тїм містї згинуло 500 до 700 осіб, равєних було поверх 1000, а без даху остало около 20.000. Кожда дальша телеграма подвоювала величину нещастя. Число погібших людей в однім лише С. Францїско доходить до двох тисяч. Равєних є около 10 тисяч, а впрочім все 350.000-нє населєнє остало без даху і хлїба. Огонь обгорнув цілє місто і нема способу єго сивнити, бо водопроводи перервані. Спроваджувати воду з моря є задалєко, тому пожар старано ся сивнити тим чином, що висаджувано будинки у воздух, але тепєр всякий ратунок неможливий, бо не стало пороху і динаміту. Вичислювати ті величєзні і дорогі будинки, що лежать в звалищах або згоріли, було би злишнє, бо одним словом цілє місто зруйнованє. Асєкураційні товариства донєсли, що виплатять 250 мільонів долярів відшкодованя не лише за спалєні дома але і за завалєні. Військові власти вислали до С. Францїско мільцию і правильнє військо до стерєженя виратуваних з вогню, та 10.000 шатєр для бездомних жи-

телїв. Секретар Спол. Держав переказав 10 мільонів долярів на першу поміч для потерпівших, а рада стану визначила на ту цілє пів мільона долярів.

Землетрясєнє, яке тривало три години, можна було бачити, а не лише чути. Земля філювала як вода під вітром. Кудє поїд дома перейшла філя, там остали лише руїни американських велитїв, на яких за хвилю вибухав пожар. Крім С. Францїско потерпїли також сусідні міста: Уклянд, Санта Круц, Санта Роза, Агвєс, Сан Жозє, Сан Барбара і много инших. Вичислєні ту міста майже зовсім зруйновані, а під звалищами згинуло поверх 1.000 людей. З розпуки збожеволїло много осіб.

— **Кому шкодить алькоголь?** «Місєчник для попираня руху повздєржностї» відповідає на те питанє ось так: 1. Церкві, бо люди чєрез пїянствє найбільше грїшать, ломлять господські заповідї і роблять церкві вєстид і ганьбу. 2. Сусїльностї, бо люди чєрез пїянствє лєдащїють, ростуть кошти судові на удержанє вязниць і домів для хорих. 3. Полїції, бо має клопїт з пїяками. 4. Робітничим організаціям, бо пїянствє спрочинює богато нещастє при праці, бо робітник злє робить. 5. Громаді, бо має видатки на вдови і сироти по пїяках. 6. Робітникам, бо алькоголь відбирає силу до праці і спрочинює непотрібні видатки. 7. Господарям, бо рїльнич-пїяк, занєдбує рїлю і домашнє господарствє і пропиває те, що мав вложити в господарствє. 8. Ремісникам, бо пїяки лихо їдять, лихо одягають ся і мають пусті помешкаєня, а чєрез те не зарабляють від них ані купці, ані масарї, ні шєвці. 9. Жінкам, бо чоловік, що любить заливатя ся, не заробить богато, бо в дома сумно, бо муж клєнє, бє, шалїє. 10. Дїтям, бо живють занєдбані, бо голодують, бо мусять перед батьком утікати і вєстидати ся його, бо марїють. 11. Молодїжи, бо алькоголь пєує їх краспї наклони а також усї їх забави, доводячи до суперечок і диких біятєк. Без алькоголю було би житє краснє і веселїшє. 12. Пїякам, бо відбирає їм гроші, розум, здоровлє, волю, чєсть, сором, любов, віру, спасєнє. 13. Тверєзим, бо житє між пїяками є прикрє, а навіть осоружнє, бо свїт чєрез алькоголь є повєн нужди і плачу так, що на вид сєї явної і заховуваної грїжї просто кєрвавить ся сєрцє.

Телеграми

з дня 20. цвїтня 1906.

Лянс. В усїх копальнях вугля мав почати ся нинї загальний страйк робітників.

Сараєво. Вчєра перед полуднєм дало ся ту чути короткє землетрясєнє в західно-східнім напрямї.

Новий Йорк. Послїднє обчислєнє вїказує, що в С. Францїско згинуло около 5.000 осіб.

Льондон. Daily Telegraph доносить з Токїю, що в Тибєті вибухла революция проти Хінцїв. Хінськє військє, висланє проти бунтівників, пішло в розтїч.

Снятин. Намісництво удїлило 5.000 К для тутєшних погорільцїв.

Материяли до національно-полїтичного і культурного житя Русинїв.

Переписка Проф. д-ра Омєляна Огоновського з Олександром Барвїнським.

(Дальше).

Львів, 24. VI. 1893.

Високоповажаний Панє Послє!

Навперед дякую сердєчно ВП. Послови, що займають ся щиро справою мого зятя, Костя Левицького. Дивним дивом факультет юридичний нимає від него для осягєнєя су- плєнтури бїльшє, ніж від якого Поляка, кан-

дидата до доцентури. Вже-ж міністерство просвіти не може притакнути такій несправедливості.

Та етнографічна карта заподіяла чи-мало заколоту і непорозуміння між товариством «Просвіта», а товариством педагогічним. А всему тому винен Дмитерко, що виступив іменем виділу педагогічного і сказав Євгенови Барвінському, щоб видав Банахови карту нашу. Відтак Банах прийшов в комнати «Просвіти» з фарбами, тушом і пензлями і зладив собі копію нашої карти. Але-ж ми ємо певні, що Вп. Пан Посол, яко голова товариства педагогічного не призвелять, щоб видано сю меншу карту перед тим, заки ми зможемо вистачити свою більшу карту.

Заявлене Вп. Пана Посла, що виступають з виділу товариства «Просвіта» і складають мандат заступника голови, опечалило членів нашого виділу, бо вже-ж виділ, яко такий, не оскорбив Вп. Пана Посла, — ба й редактор Белей заявив, що не думав Вас вразити, а если сказав яке слово, що могло-б оскорбити Вп. Посла, то не мавши злого наміру, цофає той свій висказ. Відтак заявляю, що Виділ «Просвіти» порішив одногласно, не прийняти резигнації Вп. Пана Посла і просить Єго, щоб зволив і дальше бути членом виділу і заступником голови товариства.

К. Левицкий сказав уже в друкарні тов. ім. Шевченка, щоб вислала кілька екземплярів єго словаря на руки Вп. Пана Посла. Один свій екземпляр післав він уже секційному шефови Рітнерови.

Посилаю Вп. Пану Послови добру розправу Сергієнка про Котляревського і основну розвідку Франка про повість (І. частину о Варлаамі і Іоасафі. Єі можна друкувати. *)

Остаю з високом поважанем Вп. Пана Посла

щирим слугою
Омельян Огоновский.

Р. S. Прошу Вп. Пана Посла, щоб зволили зарядити, аби виділ товариства ім. Шев. виплатив мені за редакцію Кобзаря 100 зол. р. до 15. липня, бо 18. т. м. хочу виїхати до Gräfenberg-у. Оставші ся 100 зол. р. мож мені дати пізнійше, відтягнувши 10+7 зол. р., котрі я винен товариству.

Дістав я рукопись Колеси; зволила передати її мені Вп. дочка Пана Посла.

*) до Записок Наук. тов. ім. Шевченка.
Ол. Б.

Львів, 23. VII. 1893.

Високоповажаний Пане После!

Я забув оповістити Вп. Пана Посла, що виділ товариства «Просвіта» порішив на своїм засіданню, висказати Вп. П. Послу свою подяку за те, що зволили прислати в архив нашого товариства звістний «отзівъ» в редакції Франка.

Також ухвалив виділ, прихилитись до бажаня Вп. Пана Посла, і прийняти одвітне число екземплярів «Історичної Бібліотеки» по предложеній ціні. Тільки просить виділ, щоб по змозі також перші томи сего видавництва були доставлені. Але ми годимось на сю заміну, хотій би й не було перших томів.

Паньківський вручив мені сто зол. р. яко дальшу рату за видане «Кобзаря», за що Вп. Посла яко голові товариства імени Шевченка красно дякую.

Кость Левицкий вніс на своїх клеветників жалову до суду.

Сегодня вечер відїжаю до Грєфенбергу.

С правдивим поважанем

Високоповажаного Пана Посла
щирим прихильником
Омельян Огоновский.

Львів, 16. X. 1893.

Високоповажаний Пане Советнику!

На засіданню комітету Маркіянового дня 14. с. м. порішено, просити Вп. Пана Советни-

ка і Посла, щоб зволили мати відчит науково-популярний іменем товариства наукового на вечерку деклямаційно музикальним, котрий відбуде ся 1. надоліста після перенесеня мошей Маркіянових. Корнило Устиянович скаже децо про Шашкевича при отвореню вечерка, а опісля був би відчит науково-популярний Вп. Пана Советника.

Дожидаючи ласкавої відповіді Вп. Пана Посла і Советника

остаю
щирим прихильником
Омельян Огоновский.

Львів, 24. X. 1893.

Високоповажаний Пане Советнику!

Маркітно мені, що в моім відсутстві скоїлась така подія, котрою Вп. Пан Посол могли вразитись. Се-ж стало ся, як мені сказано, лиш для того, що Вп. Посол трохи нездужали і до Відня мали відїхати на довший час. Вчєра-ж порішив комітет Маркіяновий, просити Вп. Пана Посла, щоб зволили поїхати до Бовосілок ліських яко делегат з другим нашим патріотом мабуть із Савчаком, — котрого вже третій тиждень нема ні Львові, і щоби Вп. П. Посол там іменем Русинів-народовців промовили над домовиною Маркіяна Прошу прийняти заяву комітету, що ніхто не хотів вразити Вп. Пана Посла, і що й тепер з довірою сю нашу другу просьбу висказуємо.

З правдивим поважанем Вп. Пана Посла
щирим прихильником
Омельян Огоновский.

Львів, 16. V. 1894.

Високоповажаний Пане Советнику!

В сих днях дістав я з почти Вашу послыку, се-б-то рукопись Кониського п. з. «Парубочий вік Шевченка». Сю розвідку читаю я сам, і рецензію про неї подам на найближшій засіданню фільологічної секції наукового товариства ім. Шевченка, щоб її надруковано в IV. томі «Записок».

З правдивим поважанем
остаю Вп. Пана Советника
щирим прихильником
Омельян Огоновский.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.
від 15. до 1. мая 1906.

Нова сензаційна програма

Щоденно о 8. год. вечер представлене В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

За певну і добру льокацію поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4 1/20% листи Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облигації проінаційні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. анц.

БАНКУ
Гіпотечного.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворце головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10*
„ Кракова	2-31*, 6.—, 8-50, 1-30, 5-23, 8-40, 9-50*
„ Підволочиск	7-20, 11-55, 2-30, 10-20, 5-0, 10-20*
„ Лавочного	7-29, 11-45, 10-50*
„ Рави рускої	7-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-32
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35
„ Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
„ Белзця	5—

На Підзамче.

„ Підволочиск	7—, 2-15, 5-15, 10-2*, 11-34
---------------	------------------------------

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	2-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11—*
„ Іцкан	2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-30, 10-55, 2—, 9—*, 11-05*
„ Яворова	6-55, 5-58
„ Лавочного	7-30, 2-57, 6-25*
„ Самбора	9—, 4-20, 10-55*
„ Белзця	11-10
„ Ряшева	4-10
„ Коломиї	5-50
„ Рави рускої	7-30*
„ Перемишля	10-05* (від 1/5 до 30/6) Хирова Ясла
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск	6-43, 11-15, 2-13, 9-23*, 1-24*
---------------	---------------------------------

Примітка. Поїзди пошійні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені зв'язкою. Пору нічна числїть ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в мійскім бюрі: ц. к. державних заліз. в. пасажа Гавсмана ч. 9.

Цариця Мая Мария

31 наук на місяць Май
уложив

о. Юліян Дзерович, катехит в Бродях.
Ціна книжки 4 К, пересылка поштовою 30 сот.

Дістати можна лише у автора в Бродях.

Проповіди ті пригідні на кожний празник Богородииний поділені суть на чотири часті: 1. Хвала Марії; 2. Чесноти Марії; 3. Опіка і поміч Марії; 4. Способи почитаня Марії. Подають они много примірів побільшій часті з рускої історії, рускої літератури і рускої легенди і трактують о многих предметах доси в руских проповідях на порушуваних як: Мария Мати руского краю; о Акафисті до Марії; о іконах Марії ітд.

Шість і лів мільонів корон відшкодованя!

Будинки, движимости, збіжжє і иншу обезпечєє від огневих шкід одинокє рускє асенураційнє товариство

„Дністер”

Товариство взаїмних обезпечєнь у Львові, кинон ч. 10. II п.

Шкоди оцінює „Дністер” з місцевими членами і виплачує зараз приванні відшкодованя.

За 3 літ виплачено 6.474.534 корон відшкодовань.

Обезпечєня приймають агенції по всіх містах і більших селах: „Дністер” дає агенції письмєнным господарям де еще не роблять инші агенти „Дністра” Агенти „Дністра” заробили провізій 807.742 корон

„Дністер” уділяє громадам позички 4 прц на закупню сиванок

Полїси „Дністера” приймають при позичках Банк краєвий у Львові і в Чернівцях Галицка Каса ощадности повтові каси ощадности і сиротинські каси при судах

Чистий зиск річний звертає ся обезпечєнням членам, за р. 1905 припадає кождоу члену 5 прц премії до звороту.

На житє обезпечєйте ся в Краківскім Товаристві тілько через „Дністер”, прованно від таких обезпечєнь дає „Дністер” на рускї обрідїні цілє.

Фонди „Дністра” виплєють з кінцем р. 1905 суму 372.533 корон.

Стережіть ся огню!